

ABONAMENTUL

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un şir garmond:

odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce priveşte foaia
să se adreseze la: Re-
dacţiunea şi admini-
straţiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marţi, Joia şi Sâmbătă.

Pogorirea Spiritului Sfânt.

A doua oară serbăm această mare sărbătoare, de când cumplitul măcel bântue între popoarele Europei. În acest al doilea an putem să înregistrăm rezultate mari, pe cari în urma uriaşelor biruinţe, puterile centrale le ascrie la activul lor. Polonia rusească este cucerită, Sârbia—Munteneagu cutropite, în Albania trupele noastre învingătoare aşteaptă nou teren de cucerire. Germania la rândul său a cucerit Belgia şi o însemnată parte a Franciei. Mai nou se remarcă înaintarea noastră, în Italia, biruinţă navală a Germaniei asupra Angliei, iminenta cădere a Verdunului. A fost echitabil, just şi cavaleresc lucru, ca după toate aceste, învingătorul, cuceritorul atâtor ţări şi neamuri să ofere mâna de pace celor învinşi. Cancelarul Germaniei Bethmann-Hollweg a făcut acest ofert de două ori contrariilor săi. Anglia a răspuns evaziv, Franţa a respins. Războiul se continuă cu aceeaşi vehemenţă şi cu el se continuă risipirea averilor şi a vieţilor. Neutralii sufer dimpreună cu ţările purtătoare de bătălie. Comerţul lor e în strâmtoare, lipsele tot aşa de simţitoare ca şi a ţărilor beligerante. Lumea întreagă stă sub urmările cumplitului măcel.

Papa a intervenit de atâtea ori la învingători şi învinşi în interesul păcii. O intervenţie formală a fost însă întotdeauna respinsă de cei învinşi. Preşedintele Wilson a reluat firele unei tratative în acesta direcţie.

E mare sărbătoare — pogorirea Spiritului Sfânt. Toate sărbătorile sunt ocazii de meditare, cea de acum este însă de dublă însemnatate. Intărâtarea generală a popoarelor numai darul Spiritului Sfânt o poate domoli, căci oamenii sunt aşa se vede prea slabi pentru o operă de natura aceasta.

Reforma instrucţiei medii.

Am spus de mai multe ori, că în ministerul de culte se lucră la o nouă reformă a instrucţiei dela şcolile medii. Înşuşi ministrul Jankovich a declarat, că planul de reforme este gata şi în curând îl va prezenta dietei spre dezbateri.

Nu cunoaştem planul în amănunte. Am fi aşteptat ca şcolilor noastre medii, fiind deaproape interesate, să li-se deie ocazie a-şi face, baremi corporativ, observările asupra noii reforme. După cum aflăm din diferite interviuri şi enunţii, planul cuprinde mai multe inovaţii privitor la instrucţie şi li-se dă un larg teren mai ales studiilor reale şi limbilor moderne.

Limba germană se va prezenta cu un mai mare plus de ore şi va forma obiect de învăţământ din prima ori a doua clasă gimnazială. Instrucţia l. latine va începe cam din a IV-a, iar greca ca studiu facultativ, va urma aşi menţine cursul în gimnaziul superior. Studiile suplimentare de l. greacă vor suferi o radicală schimbare. Ministrul încă nu e decis, dar probabil, că în ţinuturile locuite de naţionalităţi va introduce ca studiu facultativ limba, ce se vorbeşte în acel ţinut. Aceasta se face din rezoanele unei politici mai reale. La administraţie şi justiţie, cei ce vor fi aplicaţi în serviciul statului să cunoască limba poporului, să-şi poată îndeplini datoriile mai cu uşurinţă.

Nu ştim dacă planul se referă numai la şcolile medii de stat ori atinge şi instrucţia dela şcolile confessionale. Dată fiind însă împrejurarea, că şcolile noastre medii s'au acomodat şi până acum planului de instrucţie al statului, e natural, că reforma va provoca şi la noi radicale schimbări.

Aceasta este motivul, că liceele

noastre trebuiau să desbată aceasta chestiune de mare importanţă, şi într'o formă potrivită comun să o prezinte guvernului spre a fi eventual luată în combinaţie în noul plan. În faţa unei reforme, ca cea a instrucţiei, e bine dacă factorii noştri sunt de acord, privitor la problemele şcolii medii, şi nu lasă ocazia să treacă, fără să-şi spună şi ei cuvântul.

Deschiderea Camerei ungare.

— Mercuri în 7 crt. s'a deschis Camera ungară. Președintele Beöthy într'un discurs mai lung a făcut o reprimă asupra războiului, relevând succesele puterilor centrale pe toate fronturi. Propune ca parlamentul ungar să salute telegrafic pe moștenitor de tron pentru succesele ofensivei contra Italiei. Mâne, implinindu-se 49 de ani de când regele și-a pus pe frunte coroana sf. Ștefan, propune Camerei să salute pe monarh.

Președintele Camerei anunță apoi că dela ultima sesiune, au murit următorii deputați ungari: baronul Alfons Nyáry, baronul Ștefan Stojanovich, contele Samuel Teleki, Ștefan Vojnits. Parentând pe aceștia, președintele mai amintește și moartea a două personalități marcante din viața publică ungară: Carol Eötvös și Artur Görgey. Deputatul Polonyi Géza protestează, că se parentează numele lui Görgey

Artur, care dacă a fost un conducător remarcabil al luptelor pentru libertate, a stat și sub o grea acuză de trădare, de care istoria va judeca. De aceea nu trebuie să ne grăbim printr'o parentare să-l reabilităm.

Miniștrii Teleszky, Ghillány Sándor, Harkány prezintă Camerei mai multe proiecte de legi.

Președintele anunță apoi propunerea prim-ministrului, ca ședințele Camerei să se țină dela 10 ore dim. până la 8 seara, cu o întrerupere la prânz dela 2—4 ore.

Viitoarea ședință se va ține Vineri dimineață.

Moartea lordului Kitchener. —

După catastrofa dela Skagerrak, Anglia a suferit o nouă lovitură prin moartea ministrului de războiu, Kitchener. Vasul „Hampshire“, care ducea spre Rusia pe organizatorul militarismului britanic, în noaptea de 5 crt. s'a scufundat lovit de un submarin spre vest de insulele Orkney.

Cu lordul Kitchener a dispărut cel mai mare aderent și instigator al actualului războiu mondial. De memoria lui se leagă planul neuman de infometare contra puterilor centrale, care a fost aplicat, la propunerile lui Kitchener, și în războiul cu Burii. Bărbatul de statură înaltă, rigidă, care întrupa energia Angliei, în Septembrie 1914 a făcut atent, în mod amenințător, guvernul Franței să nu cuteze se încheie pace separată cu Germania. În săptămânile prime ale războiului, din Londra se lansau știri inspirate de Kitchener, că conflictul actual va ține douăzeci de ani. Și după ce visul ententei de-a zdrobi Germania și ași asigură hegemonia absolută peste mare, nu se putea realiza, Kitchener și-a scoborât tonul prezicând, că războiul, cu începerea ofenzivelor din primăvara aceasta, va dura doi ani.

FOIȚA.

S'a dus și cel din urmă.

Pustiul i-a trecut a casei prag!...
De-acum durerea i-a rămas stăpână
Și 'n lumea asta erudă și păgână
Ii mai rămase dorul lui pribeag;
Iar busele-i tremurătoare îngână:
— S'a dus și cel din urmă, cel mai drag!

Avuse trei, și rînd pe rînd s'au dus
Să moară pentru tron și împărăție.
Cei doi mai mari sunt duși pentru vecie,
Căci stelele vieții le-au apus
Pe un câmp departe 'n Rusia pustie.
— Să-i odihnească Tatăl cel de sus!

Ii mai rămase cel mai tinerel,
Copil blajin cu țafa drăgălașe,
Rămas de-alui măicuță încă 'n fașe
Dar mândru ca și tras printr'un inel;
Și Doamne! Ce iubire pătimase
Avea moșneagul gârbov pentru el!

Lar fi purtat pe brațele-i bătrâne
De drag, și se ruga lui Dumnezeu
Ca să i-l apere de tot ce e rău
Și să i-l țină în zile dulci semine;
Căci după milostivul Dumnezeu
In el avea nădejdea de mâne.

Dar iată că pleacă și el acum
La strajnica poruncă împărătească,
Depart de căsuța părințească
In greul și primejdiosul drum;
Și bietul om cercă să-l mai oprească,
Dar trenul îl ascunse 'n nori de fum.

Rămase mut privind în depărtări...
Dar dup'o scurtă, jalnică tăcere,
Spre cer ridică-și ochii cu durere
Și glasul lui pătrunde sus în zări:
— Hristoase al meu! Trimite-mi mângăiere
Din raiul Tău bogat în desfătări!

Și recă ca un osîndit la moarte
Rămase trist pe gânduri negre dus...
Dar de odată chinul lui nespus
Se preschimbdă într'o seninătate;
Un inger par'că 'n minte i-a adus
Că Dumnezeu e sus și vede toate...

Nicolae Lupp Ioanăș.

Arborii istorici

de Dr. Al. Borza.

Așa imi sunt de dragi arborii. Când mă plimb prin pădure, mi-se pare că pășesc pe sub bolta unei mănăstiri. Când stau la umbra unui arbore, mi-se umple inima de recunoștință pentru această ființă falnică, bună, primitoare. Atâta mângăiere îți picură în suflet șopotul lin al frunzelor, foșnetul mistic al îmbrăcămintei lor pompoase.

Simțеști suflul cald al vieții ce se desprinde din aceste ființe fără suflet, din acești copii răsfățați ai naturii.

Un arbore uriaș, bătrân, cu crengi întinse, este mai mult de cât un copil plâpând... E la orice caz un monument adevărat, monument de artă și istorie totodată.

La privirea lui trebuie să ne cuprindă respectul ce-l simțim în fața unui venerabil bătrân, împreună cu admirația și interesul ce le arătăm monumentelor de artă.

Câtă artă se resfrânge în zidirea și din viețuirea unui copac bătrân!

Rădăcinile i-se întind, ca brațe de polip, în toate direcțiunile, sprijinind ca niște proapte puternice arborele uriaș. La periferie poartă milioane de firicele subțiri, microscopice, cari sug neconținut hrana din pământ.

La unii arbori, spre pildă la fag, rădăcinile se întovărășesc la munca lor anevoioasă cu fire de mușgaiuri, cari lucrează mai cu spor și mai cu pricepere în pământul umed elementul lor de viață.

Sucurile absorbite de armata nenumăratelor fibre de rădăcină se scurg, împinse de o putere tainică, necunoscute îndeajuns, în țevi înguste, în vase. Acestea apoi duc hrana în trunchiu, iar de acolo se împarte, ca printr'o rețea desăvârșită de apeduct, în frunze, la fructe, și în punctul de creștere a crengilor.

Scopul călătoriei lui Kitchener la Rusia a fost stabilirea de modalități unire, prin cari se determine viitoarea atitudine a României și Greciei și discutarea unor chestii de ordin financiar.

Din Sibiiu și jur.

(Sinodul protopopesc. — Chestia orfelinatului în sinod. — Grija de sufletele soldaților gr.-cat. — și altele.)

Trecând peste punctele obișnuite din programa sinodului, ne putem opri la chestia orfelinatului din Blaj, la proiectul de statute pentru reuniuni mariane și la opropunere salutară, ce s'a făcut în cauza neabsolvării în scaunul mărturisirii a penitenților publici, cari prin faptele și purtarea lor scandaloasă din vremea de acum sunt piatră de sminteală pentru multe suflete timide și începătoare.

Mai e de amintit dizertația cetită de unul dintre preoți, care cerea să infiltreze în inimile celor de față evanghelia lui Hristos.

Discuțiunile cer timp, iar sinoadele protopopești nu-i iertat să țină și după amiază, de aceea și în sinodul din chestie s'a discutat puțin, ca mai în toate adunările protopești.

Dacă nu s'a prea discutat, atunci nici hotăriri nu s'au prea luat, de aceea peste unele obiecte prin o aluziune ușoară, un gest semnificativ s'a trecut la ordinea zilei, altele, după ce au fost pomenite cu numele, s'au pus simplaminte deoparte.

Concluziunea la cele de până aci este, că programa sinodului a fost bogată; discuție din lipsa de timp a fost puțină — ergo, rezultatul consfătuirii și-l poate închipui oricine.

*

Dacă e adevărat aceea, că cu cât suntem mai departe de locul sau obiectul, care răspândește lumina, cu atât mai puțină lumină ajunge la noi, atunci e adevărat și

Trunchiul însuș din câte părți e compus, și prin câte peripecii trebuie să treacă, câte are să sufere în viața-i îndelungată!

Scoarța dinafară e roasă de dintele vremii. Brazde adânci sunt săpate în stratul de plută care închide trupul aproape ermetic. Dedesupt urmează pătura trainică, ce pururea rămâne vie și verde: liberul, în care se găsesc țevșoarele cu nutremântul pregătit gata în frunze, apoi un strat subțire de celule, cari an de an întineresc, dând naștere și la vasele de care s'a făcut pomenire mai înainte.

Lemnul e partea cea mai voluminoasă a trunchiului, dar nu totodată și cea mai importantă în privința vieții arborelui. Nu vedem oare, cum mijlocul lui moare și începe a putrezi, a se descompune în urma umezelii ce o sugă dela pământ? Adeseori nu rămâne din trunchiu decât o scoarță relativ subțire vie, care cuprinde o scorbură, sălașul buhelor, a cioarelor și a copiilor ce se adăpostesc în ea de ploaie și vânt, ori se ascund acolo, cum cere jocul lor sburdalnic.

Ce minunată e însă puterea de viață a arborilor! Găunoși și putreziți pe dinlăuntru, acești moșnegi ori patriarhi din lumea plantelor nu se prăpădesc cu una cu două. Puterea vitală se retrage și lucrează în fâșia îngustă a scoarței, hrănește

aceea, că Sibiiul, avându-se în vedere modul, în care s'a discutat asupra orfelinatului nostru gr.-catholic, în realitate e foarte departe de Blaj, deși pe mapă se vede a fi aproape. Nu e vorba de sumele oferite de bănci, biserici, reuniuni, ci e vorba de banii, ce incurg dela credincioșii noștri și conducătorii lor, cari în alte parohii dau cifre fabuloase, iar la noi abia vin înșirați 10—20 credincioși, ca și cum numai aceștia ar forma parohiile compacte ale grănițelor noștri.

Pe lângă cererea de permisiune se poate colecta fiderul văduvei, dacă nu la casa lor, cel puțin în biserică cu discul în mai multe rânduri, sau punându-se cutie la intrarea în biserică. Firește, că înainte de toate e pilda, celui, care îndeamnă pe alții la dăruire. Exemplu de imitat avem Blajul și satele din jur, apoi preoții din districtul protopopesc al Sebeșului și al Sebeșului și al Ibașfalăului.

*

Grija de sufletele soldaților e concretizată preoților castrenzi, al căror număr trebuie să fie proporțional cu numărul soldaților, așa, că măcar la 300 ori 600 soldați să fie un preot militar indiferent, că soldații sunt la oraș ori la sat, iar nu așa, că un preot să aibă de administrat vre-o 5—6 comune, în cari soldați de legea gr.-cat. sunt mulți, fără să se îngrijească nime de sufletul lor, sau în cazul cel mai rău le predică, și spovedește și le ține sf. liturgie preotul rom.-catholic, care nu știe nici o iotă românește. Nu e bine să ne lăsăm credincioșii noștri în grija preoților străini de legea și limba noastră, ci ar fi de dorit, ca mai marii bisericii noastre să facă pașii necesari la forurile militare. Acelea făcute atente vor trebui să se acomodeze ordinațiilor ministeriale, cari cuprind norma, după care e de-a se prevedea în celea sufletești, fiecare soldat conform prescrișelor legii sale.

*

cu sucuri crengile câte mai poate. Azi una, mâine alta se uscă și moare. Cu primăvara ce vine poate abia în vârful câtorva crengi mai licărește viața, mai înverzește un buchet de frunze ori dă un mănunchiu de flori... Dar moșul nu se lasă. Abia culcat la pământ, zdrobindu-i coroana ciungărită, stirbită de bătrânețe.

Dacă trunchiul e un obiect de artă al naturii, cu atât mai vârtos sunt totatătea capodopere podoaba crengilor, frunzele și florile. Cum sunt de măiestrit așezate frunzele, ca să se scuture apa de ploaie nu lângă trunchiu, ci pe margine, peste rădăcinile acelea fine, subțiri, cari singure pot sugă umezeala din pământ! Ce admirabil sunt apoi orânduite, ca pe cât se poate, să nu acopere una pe cealaltă, ca toate să se bucure de lumina soarelui. Uneori găsim un mozaic adevărat de frunze mai mari și mai mici, cu coadă lungă ori mai scurtă, potrivite așa de frumos lângă olaltă! Partea cea mai artistică din alcătuirea frunzei ne-ar desvăli-o microscopul, arătându-ne celulele nenumărate orânduite așa de frumos lângă olaltă, unele ca să apere pe celea din lăuntru, altele întocmite de laborator chemic unde se prepară din sucurile venite dela rădăcini și din gazurile luate din aer hrana trebuincioasă plantei.

(Va urma.)

Față de noul formular de rațiuni, care a intrat în vigoare de-odată cu războiul, se observă o oarecare nedumerire nu numai între preoți, ci și între mireni, cari zic, că e greșit să se pună la inventar și valoarea în bani a pământurilor bisericii, cari se schimbă după oameni și timp, adică, de sunt mulți cumpărători și vreme bună, atunci prețul lor se ridică; nu tot așa când e contrarul. În realitate înfrunțază foarte mult averea bisericii, căci se ridică echivalentul. Alții sunt de părere, că nu e de-a se pune în corpul rațiunilor banii, ce-i primește învățătorul ca salar dela stat, dar nu trece prin o mică bunăvoință pot fi îndreptate.

Coresp.

Războiul european.

Din rapoartele recente apare, că forțele armatei rusești îndreaptă atacuri viguroase pe o estenziune de 350 kilometri. În special ele sunt concentrate asupra flancului sudic dela Okna, a centrului din Tarnopol și a flancului nordic ce cade spre Olyka. În Volhinia trupele austro-ungare, față de armata superioară numerică a rușilor, s'au retras în regiunea Lucsk. Spre nord-vest de Tarnopol o divizie din armata noastră a respins șapte atacuri rusești.

Germanii au cucerit, mai nou, fortăreața pancerată dela Vaux pentru care s'au dat lupte sângeroase. Ocuparea acestei fortărețe deschide calea spre sectorul de fortărețe ce cad spre nord-ost de Verdun. Deodată cu ofensiva dela Verdun germanii au luat lupta și pe frontul dela Ypern, unde au pătruns în pozițiile englezilor situate la Hooge pe o estenziune de trei kilometri.

Ofensiva dela Italia progresează în mod favorabil. Lupte esențiale s'au dat spre sud-vest de Asiago.

Informațiuni.

Din cauza sfintei sărbători (Pogorirea Spiritului sfânt), nrul proximal siarului nostru va apărea Joi în 15 Iunie la orele îndatinate.

Publicarea listelor de contribuiri va urma în numărul viitor!

Jubileul încoronării. Implinindu-se în 8 sept. 49 ani dela încoronarea regelui Francisc Iosif ca suveran al Ungariei s'a oficiat dimineață un serviciu divin la Biserica încoronării, la care au luat parte primministrul în frunte cu membrii guvernului, deputați și fruntașii autorităților militare și civile.

„F. P. R.“

Noi Academicieni români. În sesiunea, ce decurge acum, Academia Română a chemat între membrii săi activi, la secția literară, pe marele poet al neamului nostru *Gheorghe Coșbuc* (în locul navelistului N. Gane); și, la secția is-

torică, pe părintele protopop *Dr. I. Lupaș* din Săliște, aprețiatul istoric, în locul regretatului *I. M. Moldovanu!*

† **Victor Mihályi jun. de Apșia.**
Primum următorul anunț funebral:

Văd. Iustina Mihályi n. Pap în numele ei și a copiilor ei: Iulia, Iustina, Irina, Cornelia, Longin, Silvestru, Valeria, Maria, Lucia și Adriana precum și în numele rudeniilor face cunoscută moartea fiului ei iubit

Victor Mihályi jun. de Apșia
pretor onorar al comitatului Maramurăș
intâmpnată în Maramarossziget, Marți în 6 Iunie 1916 dimineața la 6 $\frac{1}{2}$ ore după morb îndelungat împărțit fiind cu taina muritorilor, în anul 26 al vieții.

Rămășițele pământești ale defunctului se vor așeza Joi în 8 Iunie 1916 la 3 $\frac{1}{2}$ ore d. m. după ritul gr.-cat. român din loc.

Maramarossziget la 6 Iunie 1916.

Odihnească în pace!

Dr. Victor Mihályi de Apșia arhiepiscop și metropolit, *Ioan Papp*, unchii; *Dr. Florent Mihályi cu familia*, *Dr. Petri Mihályi cu familia*, *Sofia Mihályi*, *Gavrilă Mihályi*, *Alma Papp* veri și verișoare.

Intristatei familii ilustre îi transmitem sincerile noastre condoleanțe.

Dieceza Lugoșului pentru orfelinatul din Blaj. În numărul mai recent al „Foaiei Oficioase” din Lugoș se începe deja publicarea colectelor în favorul orfelinatului nostru din Blaj. Colectele ce se publică în acest număr sunt dela protopopul Nicolau Zugrav și Ioan Cioară învățător (Lupeni) în suma de 1144.52; Constantin Pop prot. (Baia de Criș) 168 cor.; Petru Muntean, paroh (Parța) 176 cor. Sunt și colecte în naturale.

O scrisoare. Iosif Zimel, cursorul diecezan din Lugoș, ne roagă să-i publicăm scrisoarea aceasta pe lângă taxă. Ii facem plăcerea aceasta gratuit.

Vizitând Blajul Duminecă în 4 Iunie și luând parte la s. Liturgie în capela mitropolitană, am avut fericirea să văd pe Escelenția Sa servind și hirotonind de preoți. La 11 ore am fost primit de Escelenția Sa în audiența cu cuvinte foarte blânde, ba cei mai mult încă m'a vîntit cu 10 cor. Dorește la Escelenția Sa mulți ani să păstrească turma care l-a încredințat-o Dumnezeu.

Cercetare contra arhiepiscopului Scepticki. (*Reichpost*). Ziarul „Rijec” din Petrograd anunță, că la ordinul ministrului de interne rus W. Stürmer s'a constituit o comisie specială interministerială, cu scop ca să aducă în ordine și să cerceteze arhiva mitropolitului Scepticki, care a fost ascunsă în biserică Sf. George din Lemberg și aflată acolo de ruși. În fruntea comisiei stă generalul Klimevici, sub a cărui strictă supraveghere se află arhiepiscopul în Kursk. Nu de mult, Scepticki a scris parohului din Snovici (Galiția ostică), pâr. I. Bacinski — care e internat în Astrașan — următoarele: „Nu-ți pierde nădejdea, Dumnezeu o să-ți ajute să te întorci sănătos acasă. Eu sunt sănătos, numai imi lipsește libertatea. Credința mea firmă e: că toate vor avea un sfârșit bun”.

Petrecere. Militarii, cari iau parte la cursurile pregătitoare pentru examenele de calificare, invită la *Convenirea socială tm-*

preunată cu dans, ce o aranjează în favorul Orfelinatului din Blaj, Duminecă în 18 Iunie 1916, în „Grădina Domșa” din Veza. Inceputul la orele 5 d. a. Taxa de intrare: De perseană 2 cor., de familie 4 cor. Suprasolviri să primesc cu mulțumite.

În chestia munițiilor române din **Wladiwostok**. Ziarele rusești din Petersburg anunță, că o comisiune militară română va sosi acolo din București spre a stăruie pe lângă guvernul rus să permită tranzitul munițiilor aflate la Wladiwostok. Valoarea munițiilor se ridică la 70 de milioane. După o altă știre, cercurile politice din Petersburg sunt convinse că stăruințele comisiei militare române vor fi zădarnice.

Necrolog. † *Emilia Elekes n. Solomon*, după un morb îndelungat, suportat cu rezignatie creștinească, împărțită fiind cu sf. taine ale muribunzilor, Duminecă în 4 l. c. la ceasurile 10 seara, a încetat din viață în anul 39 al vieții și 15 al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământești ale neuitatei defuncte sau depus spre vecinică odihnă, în cimiterul greco-catolic din Spring, Mercuri în 7 l. c. la ceasurile 11 a. m.

— † *Iosif Stoica*, din Șinca-veche, fost învățător, notar cercual, primar comunal, controlor la casa comitatenză, asesor onorar al sedriei orfanale, membru ordinar al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, membru în diferite comisii municipale, născut la 1831 a murit la 25 Maiu st. n. 1916, după grele suferințe, împărțit fiind cu sfintele Taine ale muribunzilor.

Odihnească în pace!

Bibliografie.

A apărut:

„Mângăiați poporul!” Cuvântări bisericesti de *Dr. Ioan Lupaș*, și alți preoți din protopopiatul Săliștei. Nr. 16—36 din „Biblioteca Șaguna”. Părintele protopop Lupaș dela Săliște în an. 1911 a pus bazele la „Biblioteca Șaguna”, în formatul bibliotecii asociațiunii. Din această bibliotecă până acum au apărut 15 numeri în 30 mii exemplare, numărul cu 10 fileri. De curând au apărut într'un singur volum Nr. 16—36 cu titlu „Mângăiați poporul”. Volumul cuprinde o serie de 36 cuvântări bisericesti rostite de 14 preoți ai tractului săliștei. Fiecare cuvântare mănecă din un citat al s. Scripturi; toate poartă pecetea actualității cu tendința de a întări credința, nădejdea și dragostea creștinească, de a stărni dragostea de jertfă, pentru binele obștesc și mila de aproapei. Toate momentele mai însemnate în legătură cu războiul mondial, cu viața culturală a bisericii ortodoxe și a săliștenilor sunt reliefate mai ales în cuvântările părintelui Lupaș. Așa de pildă: cuvântare rostită în amintirea căpitanului *Ioan Coșa*, la înmormântarea surorii de caritate *Florica Manta*; la părăstasul slujit în amintirea directorului *Virgil Onițiu*.

Pilda părintelui protopop dela Săliște e vrednică de toată lauda și merita să găsească cât mai muți imitatori și în cercurile protopopilor noștri.

Sfântul Gheorghe și balaurul poveste vitejească de dna Preers, traducere de *Scarlat Callimachi*; prețul 16 fil. **Cheia Ceriului** cârticie de rugăciuni și cântări bisericesti de *Dr. Victor Bojor*, paroh-prot. Gherlei. Broșată 30 fil. **Din războiu**, schiță, de *Ion Agârbiceanu*, prețul 16 fil. Toate acestea se pot procura dela *Augustin Deac* tipograf *Gherla—Szamosújvár*.

Mulțămită.

Subscrise exprim pe aceasta cale sincere mulțumiri tuturor prietinelor, cunoscuților, cari prin prezența sau condoleanțele lor în scris, s'au împărțit de jalea și durerea mea adânc simțită prin moartea scumpului meu soț **Augustin Cosma**, fost protopop onorar în Feiurd

Feiurd, la 23/V 1916.

Văduva *Iulia Cosma*.

Proprietar, editor și Redactor responsabil
Ioan Suciu.

Aviz.

Subsemnata societate pregătește rame pentru poze, picturi de ori și ce mărime. Incadrarea lor în rame solide și cu gust se execută în prețuri, — conform timpului, — moderate.

Rugăm lățirea acestui aviz în cercuri cât mai mari.

„Consum”
societate comercială pe acții în **BLAJ**.

Aviz din Fiume!

Din lipsa de CAFEĂ, cu începutul lunii Iulie a. c. voui sista expedițiunile.

În Maiu nu am urcat prețurile și tot cu prețul vechiu o vând și acuma, cu toate că s'a scumpit cu cel puțin 1 Cor. la 1 Kgr.; deci perd la ea.

Bunul Dumnezeu, după o luptă și încordare de nervi de peste 10 ani, mi-a ajutat să-i asigur viitorul firmei, ceace în primul rând îi pot mulțami On. Public sprijinitor; deci se cuvine acuma să-i aduc și eu acest sacrificiu de recunoștință.

Ofer deci cafea pe luna Iunie:

No. 9 Cafea Cuba bună 1 Kg. . . . 12—K.
> 12 > Cuba foarte fină 1 Kg. . . 12.50 >
> 16 > specialitate 1 Kg. . . 13— >
> 106 > Mixt. >Victoria< 1 Kg. . . 13— >

1 Kg. Tea rusească 20 Cor. (între Cafea se poate trimite și $\frac{1}{8}$ kgr.)

5 Kg. se spedează francat și vămuit prin rambursă postală. Mai puțin ca 5 Kg. nu se spedează.

În cazul că din numărul ce doriți nu se va mai afla o pot schimba cu alta?

După finirea războiului proiectez și deschiderea unei filiale (sucursală) în centrul românilor, desprece voui face cunoscut la timpul său și în coloanele acestui prețuit organ.

Din 15 Iulie a. c. Vă rog ca ori și ce scrisoare să mi-se adreseze la: *Hunyad-Dobra* unde și în absența mea o vor primi părinții mei. Rugându-mă de prețuitul sprijin și recomandare și pe luna aceasta, sum

Cu toată stima și recunoștința

F. A. DEGAN
comerciant de Cafea și coloniale
în **Fiume** (Postafiock 163).